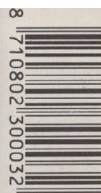

O O R

T o o n a a n g e v e n d T i j d s c h r i f t

House Houding '94

Met o.a. deejays

Sven Väth & Andy Weatherall

Het Basismateriaal

Achter de schermen van een nieuwe reeks

Kreatief Met Kurk

Sletten & Kogels

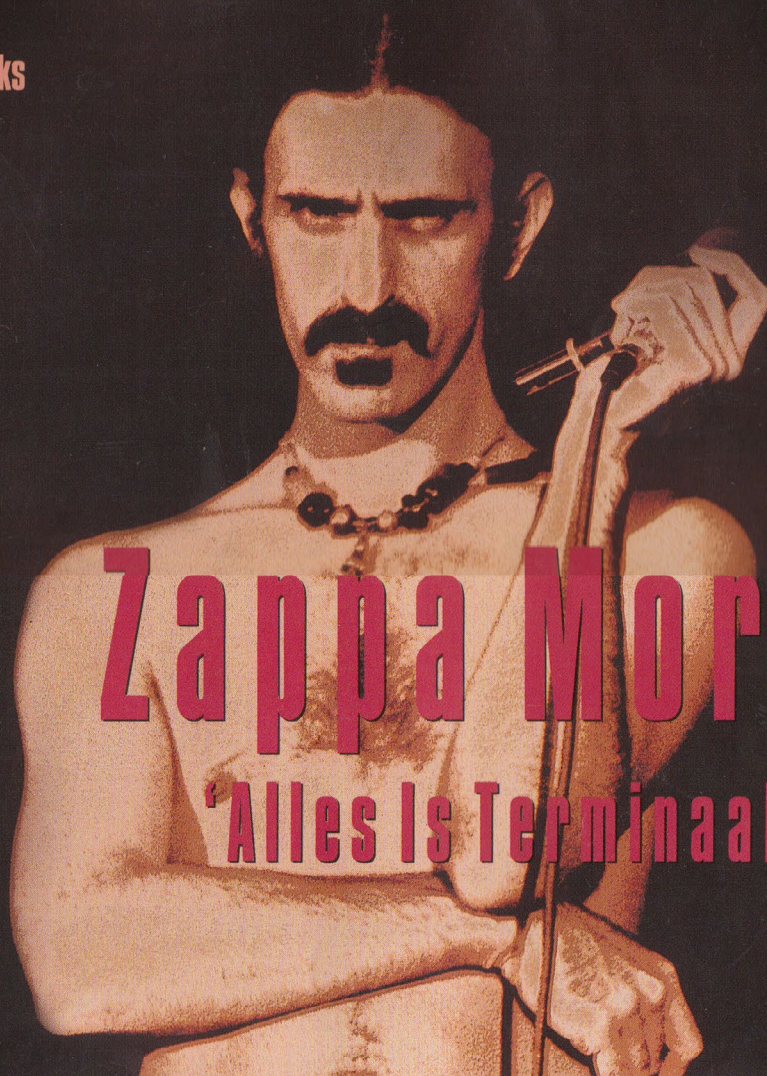
In gesprek met

Snoop Doggy Dogg

Liz Phair • ZZ Top •

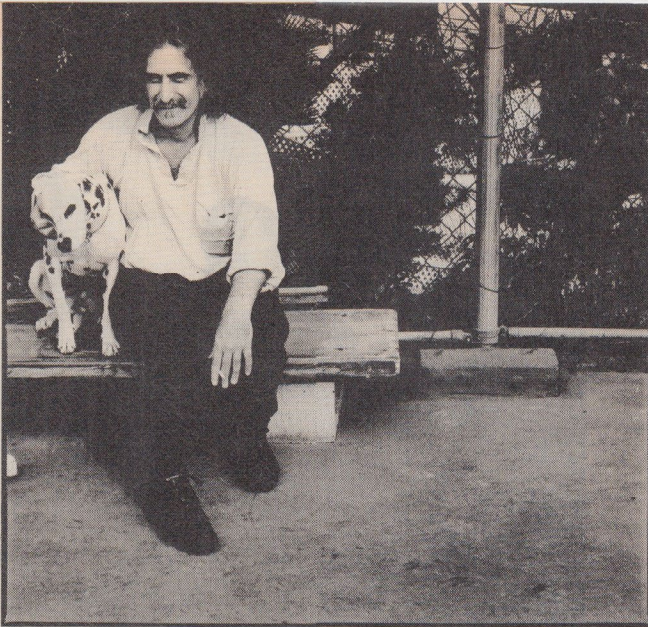
Philip Glass • Blind Melon

• Pet Shop Boys

Zappa Morta

'Alles Is Terminaal'

ANTON CORBIJN

18

FRANK ZAPPA

Met het overlijden van *componist, gitarist, satiricus, schrijver en filmmaker* Frank Zappa heeft de muziekwereld een van haar *origineelste, veelzijdigste en kleurrijkste* helden verloren. OOR bewijst het genie *de laatste eer* met een drieluik, waarin onder het motto 'Alles is Terminaal' zijn levensloop (p.18), zijn relatie met Nederland (p.20), en de reacties van Grandmothers Jimmy Carl Black, Don Preston en Bunk Gardner (p.25) de revue passeren.

44

KREATIEF MET KURK

Het *sympathieke* presentatieteam Peter van de Pood en Ellen B. gaat zijn tweede tv-seizoen in. Het is allemaal wat *kort* en *sneller* geworden, al is er tussen de bedrijven ook nog plaats voor een 'verstild' *filosofisch* moment. Een gesprek met Arjan Ederveen en Tosca Niterink over dat *onverwoestbare* basismateriaal: kurk.

50

SNOOP DOGGY DOGG

Hij is de absolute *rapheld* van het moment, en dankzij de hitsingle *What's My Name* kent ook nu de rest van de wereld zijn naam. Een *exclusief* interview met Snoop Doggy Dogg.

Coverdia's: Frank Zappa/Rico D'Rozario, Kreatief Met Kurk/Koos Breukel, Snoop Doggy Dogg/Sunshine

VERDER

37 BOEKEN Met het Levensverhaal van Jerry Wexler, de Seriemoordenaars van Robert Ressler, Patricia Cornwell en Joost Niemöller, en de Amsterdamse Verhalen van Hans Plomp en Diana Ozon. Plus Strips, Tips & de K.O. Lijst.

40 FILM Met de anti-familiefilm Addams Family Values. Plus Tips & Zeuren over Vorig Jaar.

41 RTV Met Seinfeld, Komiek op Benen. Plus Luchtalarm en Tips.

43 VIDEO Met Neil 'Forever' Young, Peter 'Creatief met Computers' Gabriel, So...So...Suede en de Nieuwe Mode.

60 DANCE DEPT. Tussen Verleden en Toekomst. Plus de beste CD's en 12-inches van 1993.

62 KLASIEK De noise-terreur van Il Giardino Armonico. Plus tips.

4-9 PIEPSHOW met Vreemd, De Post, Snelle Henkie en de Vaste Foto van Corbijen (p.7)
15 LANDLEVEN Column van Hooijer 48 HERRIE Concert-impressies 61 EIKELS Strip van Hein de Kort 64 OASE met nieuwe CD's van Snoop Doggy Dogg, Richard Thompson, Alice In Chains, Reggae-box Tougher Than Tough, Mink DeVille & Peter Hammill (wat, alweer?) 74 DE MOORDLIJST

OOR

10

LES THUGS, CARCASS, DEINUM

Fransse prachtpunk, Liverpool's trots en Friese wave.

12

ZZ TOP

Heeft volgens Billy Gibbons een volumeknop ontdekt met als opschrift: *harder*.

16

LIZ PHAIR

Haar debuutalbum *Exile In Guyville* was volgens de critici één van de beste tien platen van 1993.

26

PET SHOP BOYS

Hoe is het mogelijk? Ze mógen. Neil Tennant over de plotselinge *opwaardering* van het populaire synthi-duo.

30

HOUSE IN 1994

Het *digitale* tijdperk is aangebroken. Elektronische beats stuwden de verbeelding van de techno-generatie. *Interactieve* DJ's als Sven Väth en Andy Weatherall zetten de klok vooruit (p.30). Maar het house-verhaal is niet compleet zonder een rondleiding langs *heden* en *verleden* (p.33).

54

BLIND MELON

Over *losers* die plotseling *winnaars* werden.

56

PHILIP GLASS

Het vleesgeworden succes van de *nieuwe muziek* gaat, net als ZZ Top, *harder* dan ooit.

Blind Me

door Basyl de Groot • fotografie Niels van Iperen

**aan een loser. Een outcast. Het leek zo'n toepasselijke naam voor vijf Amerikaanse jongens
En wanneer hun debuut-CD na een jaar nog geen succes heeft, lijkt het allemaal
nog uit te komen ook. Totdat de bom barst.**

Zondag 6 juni 1993. Blind Melon speelt in Nijmegen, als voorprogramma van Guns N' Roses. Het ongetitelde debuut van de band is nu enkele maanden uit in Nederland, maar doet niets. Zanger **Shannon Hoon** loopt wat verloren tussen het alom aanwezige hardrockgeweld (zwart-leren jaszjes, gescheurde spijkerbroeken, metaalversiersels en Harley Davidson-tatoeages) in zijn te lange korte broek en zijn wijde T-shirt. 'Het is goed om na acht maanden toeren in de States de mogelijkheid te krijgen naar Europa te komen.' Door zijn langzame, hese stem lijkt het of hij zojuist iets sappigs heeft gerookt, maar het levensverhaal van Blind Melon rolt er gemakkelijk uit.

COMMUNE

De band wordt geformeerd in Los Angeles, maar alle vijf muzikanten komen uit kleinere steden. Hoon zelf komt uit Lafayette, een bescheiden plaatsje in Indiana, op drie uur rijden van Chicago. Een demo, die een week na de oprichting van de band is opgenomen, trekt direct de aandacht van verschillende platenmaatschappijen en resulteert uiteindelijk in een contract met Capitol. Volgens Hoon blijkt echter al snel dat Los Angeles niet de geschikte plaats is om een plaat in elkaar te zetten. 'Je moet daar zoveel aandacht aan het overlevings-aspect besteden, dat er nauwelijks tijd over blijft om aan nummers te werken.

Ineens merkten we allemaal dat we de dingen die we in onze kleine woonplaatsen haatten, nu juist misten. Kleine, simpele dingen: geen druk verkeer, geen parkeermeters.'

Dus verhuizen de bandleden weer naar een rustiger oord. Durham, North Carolina om precies te zijn. 'We trokken daar allemaal in één huis. Het was een commune-achtige situatie. We hadden de apparatuur in de woonkamer uitgesteld, zodat we altijd muziek konden maken en opnemen.' In dit *sleepyhouse* werkt Blind Melon dag en nacht aan nieuw materiaal. 'Dat was het enige waar we ons mee bezig hielden. We maakten demo's en acht-sporen-opnamen van van alles en nog wat. Daarmee zijn we uiteindelijk de studio ingestapt.' Met de hulp van producer Rick Parasher (Pearl Jam, Temple Of The Dog) neemt de band ongeveer de helft van het album op, maar dan loopt het weer vast.

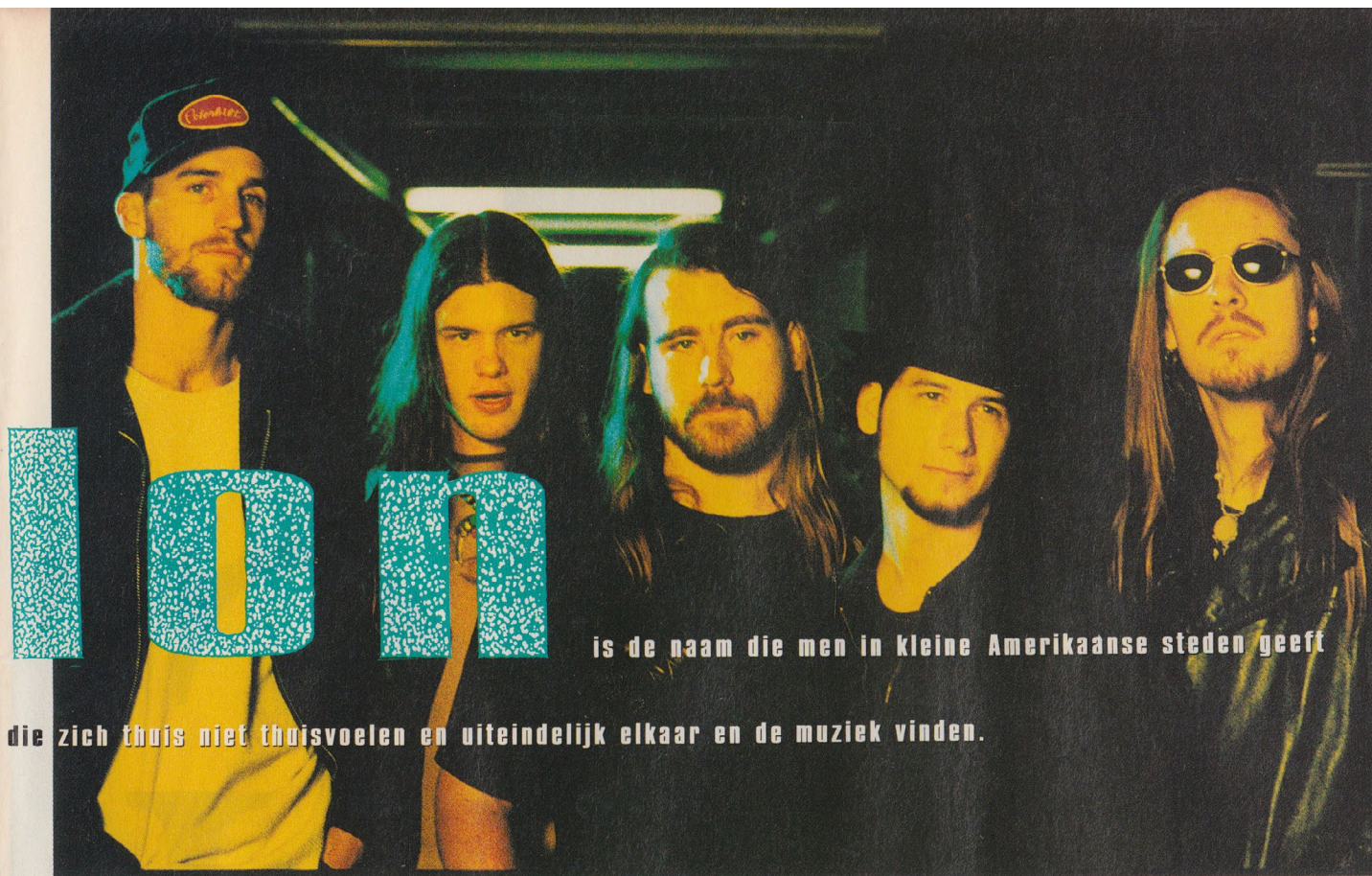
'Veel songs die we in ons *sleepyhouse* hadden geschreven, hadden we nog nooit live gespeeld. Die moesten gewoon nog groeien.' Blind Melon toert door Amerika, waarbij de band een aantal weken het podium deelt met Soundgarden, en maakt vervolgens haar debuut af. Shannon Hoon, die een goede vriend is van Guns N' Roses-zanger Axl Rose, hangt ook regelmatig rond in de studio waar de Gunners aan hun *Use Your Illusion*-tandem werken. Hij kruipt in het achtergrondkoortje op een aantal G N' R-nummers,

verschijnt in de *Don't Cry*-video en regelt uiteindelijk de support voor de tour die Blind Melon een jaar later in Nijmegen brengt.

INHAALRACE

Maar ook na die tournee blijft het stil rond Blind Melon. De groep toert nog met Neil Young, maar de plaat wordt niet opgepikt en de nummers worden niet gedraaid. Totdat een veejay van MTV de video van *No Rain* begint te draaien. Ineens begint Amerika aan een inhaalrace. Het album, dat in september '92 in de Verenigde Staten was uitgebracht en dus al ruim een jaar in de winkels ligt, begint te verkopen en eindigt uiteindelijk op een derde positie in de Billboard Album Charts. De single *No Rain* strijdt om de hoogste positie met Aerosmith en Mariah Carey. De groep, die inmiddels het toeren moe is en zich voorbereidt op haar tweede album, staat plots voor voldongen feiten. 'Het is alsof er iemand op je af komt, die zegt: weet je nog die lang verwachte vakantie? Wel, die krijg je niet.'

Op aandringen van de platenmaatschappij sluit Blind Melon zich aan bij de liefdeskaravaan van Lenny Kravitz voor een laatste tour. En zo staat de groep in november '93 opnieuw op een Nederlands podium. 'Op een gegeven moment wordt iedereen schijtziek van iedereen. Dan moet je je maar realiseren dat dit maar een klein stukje van het hele beeld is.

is de naam die men in kleine Amerikaanse steden geeft

die zich thuis niet thuisvoelen en uiteindelijk elkaar en de muziek vinden.

Rogers, Shannon, Glen, Christopher & Brad (v.l.n.r.)

Ik weet heus wel dat het niet altijd zo blijft, maar zolang we er nog geen genoeg van hebben moeten we gewoon proberen zoveel mogelijk muziek te maken.' Hoon praat langzaam, net zo zacht en hees als pakweg vijf maanden geleden, maar ditmaal wel met een pijpje *synthi-skunk* in zijn hand. Zo nu en dan zoekt hij naar de juiste woorden, dwaalt af en zegt dan verontschuldigd: 'Ik weet niet of ik je vraag beantwoord heb of niet...'

Halverwege het gesprek springt hij ineens op. 'Vind je het erg als ik even naar boven loop om te kijken of ik nog wat kan soundchecken?' Het is de eerste keer sinds maanden dat de band deze kans krijgt voor een optreden, en hij wordt dan ook gretig aangepakt. Niet om de nummers van vanavond te oefenen, mind you. Die zijn al genoeg gespeeld. Het half uurtje gebruikt Blind Melon om nieuwe nummers op te nemen. Hier blijkt hoe het groepsverband in Blind Melon in de praktijk werkt. De nummers worden stuk voor stuk een aantal keer ingezet, om telkens door een andere muzikant van commentaar en aanpassingen te worden voorzien.

Over de titels van de nummers wil Hoon nog niets kwijt, maar dat het materiaal even verrassend en afwisselend zal zijn als dat van het debuut, is al snel duidelijk. Bassist **Brad Smith** legt een rustige, atmosferische basis neer waarover Hoon als in trance zijn teksten zingt. Dan komt de drum erin, fris en impul-

sief als op een jazz-opname. Gitaristen **Christopher Thorn** en **Rogers Stevens** geven het nummer een stevig rockgeluid en dan ineens is er weer die break, terug naar de basis.

VIDEOCAMERA

Terug in de kleedkamer evalueert Hoon het succes van Blind Melon in de Verenigde Staten. 'We zijn als band gegroeid, dat is belangrijk. Dat we nog niet aan ons tweede album kunnen beginnen is jammer, maar aan de andere kant hebben we nu de kans om weer andere plaatsen te bezoeken en voor andere mensen te spelen.'

Aan het feit dat het publiek Blind Melon nu op MTV heeft gezien, hecht Hoon weinig waarde. 'Niemand weet wat er in mij omgaat omdat ze één video en een *bee-girl* (het dansende meisje in de *No Rain*-video en op de cover van de CD) hebben gezien. Het album weerspiegelt wat er in ons omgaat, maar ik vraag me af of dat na één keer luisteren goed uit de verf komt. *Blind Melon* is geen plaat voor de luie muziekliefhebber. Misschien heeft het daarom ook allemaal zo lang geduurd.'

De rock van Blind Melon is inderdaad niet bepaald rechtlijnig te noemen. 'Ik geloof niet in een handleiding voor het schrijven van songs. Ik geloof niet dat er drie maal een refrein moet zijn en drie maal een couplet en dat als je vier maal een refrein hebt, dat

je dan drie coupletten moet hebben en een brug.' Hoon gelooft ook niet in één muzikale stroming, waardoor de vijf muzikanten bij vlagen niet mèt, maar tegen elkaar in lijken te spelen en de tempo- en sfeerwisselingen niet van de lucht zijn. Het losse, jam-achtige karakter wordt versterkt doordat de meeste nummers in één keer op de plaat zijn gezet. Al met al geen opzet waarmee je groot commercieel succes zou verwachten, maar Hoon lijkt er goed op voorbereid.

'Ik draag altijd een cassette recorder en een videocamera bij me, zodat ik alles wat ik wil onthouden kan vastleggen. Op het moment gaat alles zo snel en is er gewoon geen tijd om even rustig achterover te zitten en alles op je in te laten werken. Maar als ik zo nu en dan terug kan kijken of luisteren naar oud materiaal, dan helpt me dat om met mijn beide benen op de grond te blijven. Wanneer je een debuutplaat maakt en hij doet het goed, zul je in een microscopische situatie snel volwassen worden. En voor sommige bands betekent dat meteen de doodsteek. Maar daar ga ik niet over zitten zemelen. Daar moet je maar aan denken voordat je eraan begint.' Het succes in de Verenigde Staten en de druk van een mogelijke doorbraak in Europa is volgens Hoon dan ook terug te brengen tot één constatering: 'Your phone rings a lot more, and you get less sleep.'

Blind Melon

door Basyl de Groot • fotografie Niels van Iperen

aan een loser. Een outcast. Het leek zo'n toepasselijke naam voor vijf Amerikaanse jongens die zich thuis niet thuisvoelen en uiteindelijk elkaar en de muziek vinden. En wanneer hun debuut-CD na een jaar nog geen succes heeft, lijkt het allemaal nog wit te komen ook. Totdat de bom barst.

Zondag 6 juni 1993. Blind Melon speelt in Nijmegen, als voorprogramma van Guns N' Roses. Het ongetitelde debuut van de band is nu enkele maanden uit in Nederland, maar doet niets. Zanger **Shannon Hoon** loopt wat verloren tussen het alom aanwijze hardrockgeweld (zwart-leren jasje, gescheurde spijkerbroeken, metaalversiersels en Harley Davidson-tatoeages) in zijn te lange korte broek en zijn wijde T-shirt. 'Het is goed om na acht maanden toeren in de States de mogelijkheid te krijgen naar Europa te komen.' Door zijn langzame, hese stem lijkt het of hij juist iets sappigs heeft geknakt, maar het levensverhaal van Blind Melon rolt er gemakkelijk uit.

COMMUNE

De band wordt gecombineerd in Los Angeles, maar alle vijf muzikanten komen uit kleinere steden. Hoon zelf komt uit Lafayette, een beschiedene plaatsje in Indiana, op drie uur rijden van Chicago. Een demo die een week na de oprichting van de band is opgenomen, trekt direct de aandacht van verschillende platenmaatschappijen en resulteert uiteindelijk in een contract met Capitol. Volgens Hoon blijkt echter al snel dat Los Angeles niet de geschikte plaats is om een plaat in elkaar te zetten. 'Je moet daar zoveel aandacht aan het overlevings-aspect besteden, dat er nauwelijks tijd over blijft om aan nummers te werken.

Ineens merken we allemaal dat we de dingen die we in onze kleine woonplaatsen haatten, nu juist misten. Kleine, simpele dingen: geen druk verkeer, geen parkeermeters.'

Dus verhuizen de bandleden weer naar een rustiger oord. Durham, North Carolina om precies te zijn. 'We trokken daar allemaal in één huis. Het was een commune-achtige situatie. We hadden de apparatuur in de woonkamer uitgesteld, zodat we altijd muziek konden maken en optreden.' In dit *sleepyhouse* werkt Blind Melon dag en nacht aan nieuw materiaal. 'Dat was het enige waar we ons mee bezig hielden. We maakten demo's en acht sporen-opnamen van van alles en nog wat. Daarmee zijn we uiteindelijk de studio ingestapt. Met de hulp van producer Rick Parasher (Pearl Jam, Temple Of The Dog) neemt de band ongeveer de helft van het album op, maar dan loopt het weer vast.

'Veel songs die we in ons sleephouse hadden geschreven, hadden we nog nooit live gespeeld. Die moesten gewoon nog groeien.' Blind Melon toert door Amerika, waarbij de band een aantal weken het podium deelt met Soundgarden, en maakt vervolgens haar debuut op Shannon Hoon, die een goede vriend is van Guns N' Roses-zanger Axl Rose, hangt ook regelmatig rond in de studio waar de Gunners aan hun *Use Your Illusion*-tandem werken. Hij knuip in het achtergrondkoortje op een aantal G N' R-nummers,

verschijnt in de *Don't Cry*-video en regelt uiteindelijk de support voor de tour die Blind Melon een jaar later in Nijmegen brengt.

INHAALRACE

Maar ook na die tournee blijft het stil rond Blind Melon. De groep hoort nog niet met Neil Young, maar de plaat wordt niet opgepikt en de nummers worden niet gedraaid. Totdat een veejay van MTV de video van *No Rain* begint te draaien. Ineens begint Amerika aan een inhaalrace. Het album, dat in september '92 in de Verenigde Staten was uitgebracht en dus al ruim een jaar in de winkels ligt, begint te verkopen en eindigt uiteindelijk op een derde positie in de Billboard Album Charts. De single *No Rain* strijdt om de hoogste positie met Aerosmith en Mariah Carey. De groep, die inmiddels het toeren moe is en zich voorbereidt op haar tweede album, staat plots voor volgend seizoen. 'Het is alsof er iemand op je af komt, die zegt: 'wee je nog die lang verwachte vakantie? Wel, die krijg je niet.'

Op aandringen van de platenmaatschappij sluit Blind Melon zich aan bij de liddeskavaan van Lenny Kravitz voor een laatste tour. En zo staat de groep in november '93 opnieuw op een Nederlands podium. 'Op een gegeven moment wordt iedereen schijfziek van iedereen. Dan moet je je maar realiseren dat dit maar een klein stukje van het hele beeld is.

is de naam die men in kleine Amerikaanse steden geeft

die zich thuis niet thuisvoelen en uiteindelijk elkaar en de muziek vinden.

Rogers, Shannon, Glen, Christopher & Brad (v.l.n.r.)

sief als op een jazz-opname. Gitaristen **Christopher Thorn** en **Rogers Stevens** geven het nummer een stevig rockgeluid en dan ineens is er weer die break, terug naar de basis.

VIDEOCAMERA

Teng in de kleedkamer evalueert Hoon het succes van Blind Melon in de Verenigde Staten. 'We zijn als band gegroeid, dat is belangrijk. Dat we nog niet aan ons tweede album kunnen beginnen is jammer, maar aan de andere kant hebben we nu de kans om weer andere plaatsen te bezoeken en voor andere mensen te spelen.'

Aan het feit dat het publiek Blind Melon nu op MTV heeft gezien, hecht Hoon weinig waarde. 'Niemand weet wat er in mij omgaat omdat ze één video en een *live-gz!* (het dansende meisje in de *No Rain*-video en op de cover van de CD) hebben gezien. Het album weerspiegelt wat er in ons omgaat, maar ik vraag me af of dat na één keer luisteren goed uit de verf komt. *Blind Melon* is geen plaat voor de lúe muzikalehebbende. Misschien heeft het daarom ook allemaal zo lang geduurd.'

De rock van Blind Melon is inderdaad niet bepaald rechtlijnig te noemen. 'Ik geloof niet in een handleiding voor het schrijven van songs. Ik geloof niet dat er drie maal een refrein moet zijn en drie maal een couplet en dat als je vier maal een refrein hebt, dat

je dan drie coupletten moet hebben en een brug.' Hoon gelooft ook niet in één muzikale stroming, waardoor de vijf muzikanten bij vliegen niet met, maar tegen elkaar in lijken te spelen en de tempo- en stroomwisselingen niet van de lucht zijn. Het losse, jam-achtige karakter wordt versterkt doordat de meeste nummers in één keer op de plaat zijn gezet. Al met al geen opzet waarmee je groot commercieel succes zou verwachten, maar Hoon lijkt er goed op voorbereid.

'Ik draag altijd een cassettecorder en een videocamera bij me, zodat ik alles wat ik wil onthouden kan vastleggen. Op het moment gaat alles zo snel en is er gewoon geen tijd om even rustig achterover te zitten en alles op je in te laten werken. Maar als ik zo nu en dan terug kan kijken of luisteren naar oud materiaal, dan helpt me dat om met mijn beide benen op de grond te blijven. Wanneer je een debuutplaat maakt en hij doet het goed, zul je in een microscopische situatie snel volwassen worden. En voor sommige bands betekent dat meteen de doodsteek. Maar daar ga ik niet over zitten zemen. Daar moet je maar aan denken voordat je eraan begint.' Het succes in de Verenigde Staten en de druk van een mogelijke doorbraak in Europa is volgens Hoon dan ook terug te brengen tot één constatering: 'Your phone rings a lot more, and you get less sleep.'